

Miks?

Minu mõte ellu kutsuda omanimeline fond – „Alide-Marie Tundu Sihtasutus” – on kantud soovist, et välismaal, keset võõraid mõjusid ja olukordade sunnil kahaneda ähvardavat eesti keskkonda toetada ja alal hoida huvi meie emakeele vastu eesti noorte keskel.

Meie kaotatud kodumaa elab edasi eelnevate põlvete rahvuslikes saavutuses, nende pärandi väärikas hooldamine on järgnevate generatsioonide moraalseks kohustuseks. Teadlikkus oma kultuuripärandist aitab meid püsida eestlastena ka raskeimais tingimuses. Selle teadlikkuse vahendamine ja säilitamine peaks olema meie tähtsaimaks ülesandeks ja meie viimseks südamesooviks noortele.

Sillaks ja abinõuks on siin ennekõike meie emakeel. Eesti keel, mis korduvalt on tunnustust leidnud kui üks kaunimaid ja kõlavamaid, on ka meile endile kõige väärtuslikumaks pärandiks oma vanemalt, eesti kodust ja eesti pinnast. Võiks ütelda Ants Orase sõnadega: eesti keelel on praegu juveeliväärtus, kui mõtleme teda igakülgsest ümbritsevaile hävimisohtudele võõrsil. Seepärast on vajalik, et iga kodu, mis tahab olla eesti kodu, annaks teadlikkust meie rahvusest, meie emakeelest ja kultuurist edasi oma lastele eesti kooli ja eesti kirjasõna kaudu.

Neist mõtteist ja muredest kantuna tahaksin ma omapoolset kaasa aidata eesti keele elavana hoidmisele ja viljelemisele pealekasvava nooruse keskel, samuti ka eesti omakultuuri ja kirjasõna püsimisele paguluses.

Sihtasutuse loomisega juba nüüd, oma eluajal, oli mu sooviks mitte kaotada enam aega, vaid isiklikult astuda samm nimetatud eesmärkide suunas ning ergutada ja õhutada nooremaid, võõrsil hariduse saanud kaasmaalasi, kes on huvi tundnud eesti keele vastu ja senini aktiivselt kaasa aidanud selle püsimisele.

A.M.Tundu